

andre berettigede Interesser. Vi er af den Grund og som Følge af de Forhold, som jeg i Begyndelsen af mit Foredrag fremholdt, villige til her i Tinget at stemme for Lovforslaget, uden at det henvises til Udvalg, hvis de øvrige Partier ønsker at gøre det samme.

Chr. Hansen: Jeg indrømmer, at Lovforslaget indeholder et Fremskridt, og jeg indrømmer ogsaa, at det er bedre i den Form, hvori det kom fra Landstinget, end i den, hvori det blev fremsat af Regeringen, men jeg er ikke begejstret for noget af Forslagene. Vel anerkender jeg, at der i § 2 er et Fremskridt, men længere henne i Lovforslaget er der efter min Mening et Tilbageskridt. Jeg anerkender, som sagt, at den Maade, hvorpaa Bestyrelsen sammensættes, er mere demokratisk end den tidligere, og at man derigennem bryder den store Magt, som Havnekaptajnen hidtil har haft, thi det har vel nærmest været saaledes, at det er Havnekaptajnen, der har bestemt omtrent det hele. Jeg indrømmer, at denne Magt bliver brudt, hvis det foreliggende Lovforslag vedtages i dets nuværende Skikkelse.

Det Punkt, som jeg ser paa med størst Beklagelse, er § 7. Det er rigtigt, som Ministeren udtalte, at netop et saadant Forslag om at ophæve § 5 i Lov Nr. 64 af 7. April 1899 var fremme i Fjor. Jeg udtalte den Gang, at jeg ikke kunde gaa med til at ophæve den nævnte Paragraf, fordi den Paragraf efter de Forhandlinger, der var førte, netop var sat ind i Loven, fordi Lovgivningsmagten vilde have et vaagent Øje med, hvorledes Havnen udviklede sig, men denne Paragraf foreslaas jo netop nu strøget. Naar man læser Landstingets Betænkning, viser det sig jo ogsaa, at det netop er dette, Landstinget har fæstet sit Øje paa, og det har mange Betæneligheder ved at gaa med til at stryge § 5, og det er noget Grunden til, at man i Lovforslagets § 3 har sat Litra f. ind, hvor der siges, at Vandarealer, Grundarealer, Bolværker eller anden fast Ejendom, som tilkommer Havnen, ikke maa bortsælges uden Sanktion af Ministeren. Det er naturligvis et lille Fremskridt, men jeg havde alligevel foretrukket, at det var Lovgivningsmagten, der havde Afgørelsen heraf, thi vel kan disse Ting ikke sælges, uden at Ministeren approberer det, men Lovgivningsmagten faar ikke noget at vide derom og kan ikke følge Havnens Udvikling, og det forekommer mig at have overordentlig stor Betydning. Nu ved jeg ganske vist,

— og det siges ogsaa —, at denne § 5 i Loven af 7. April 1899 generer overordentlig meget, naar der skal sælges eller afstaaes Arealer. Det blev ogsaa i Fjor fremhævet, at det i et givet Øjeblik saa ud, som om denne Bestemmelse vilde hindre, at der blev oprettet en stor Fabrikvirksomhed her i København, nemlig Soyakagefabrikken ude paa Islands Brygge. Efter den praktiske Erfaring, jeg har, ved jeg, at et saa stort Foretagende til halve og hele Millioner ikke bliver planlagt hverken paa 8 eller 14 Dage, der gaar ret lang Tid, før man er færdig med sine Overvejelser. Jeg tror derfor ikke, der vilde ske større Ulykker, hvis denne Paragraf blev staaende.

Jeg vil benytte Lejligheden til her i Dag at understrege, at jeg hører til dem, der helst ser, at disse Arealer ikke sælges. Jeg hører til dem, der mener, at det var klogest, om Staten selv overtog disse Arealer, selv tørlagde dem og selv anlagde en Havn og derigennem havde et nøje Kendskab til, hvorledes den udviklede sig. Jeg ønskede helst, at man gik denne Vej, og jeg synes, man kommer længere bort derfra ved at skære denne Paragraf bort af Loven. Jeg er derfor meget ked over, at det sker, og det forekommer mig, at disse Anker vejer ikke saa ganske lidt op imod Lovforslagets Fremskridt. Ligesom den ærede foregaaende Taler (Birch) kunde jeg derfor have ønsket, at Lovforslaget var blevet henvist til et Udvalg, der kunde se nærmere paa det, men da Ministeren megenlunde ønsker at faa Lovforslaget vedtaget af denne Samling, skal jeg ikke stille Forslag om Udvalgsnedsættelse, thi det lader sig vel ikke gøre at faa Lovforslaget færdigt i Aar, hvis det bliver henvist til et Udvalg. Jeg skal indrømme, at jeg ikke vilde være bedrøvet, om Lovforslaget virkelig ikke skulde blive vedtaget i denne Samling, men jeg skal, som sagt, ikke modsætte mig Ministerens Ønske og skade heller ikke kræve Udvalg nedsat.

Alfred Christensen: Jeg har meget stor Interesse hørt den Tale, det ærede Medlem for Nyborg-Kredsen (Birch) holdt et skarpt og stærkt pointeret Angreb paa det høje Landsting, aabenbart en Forstudie til den Valgtale, det ærede Medlem skal holdeovre i Nyborg som Forberedelse til at sikre sig Genvalg som Tilhænger af Regeringens Grundlovsforslag. Det er noget, jeg kan sympatisere med, og derfor var jeg heller ikke ked af at høre For